

01.01.2024 PONEDELJEK NOVO LETO-MARIJA SV. BOŽJA MATI	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10.00	ZA ZDRAVJE, Kazlje 50 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE
02.01.2024 TOREK Bazilij Veliki in Gregor Nazianški, šk. in c. učitelja	KAPELA ob 18h	+ FRANC VRHUNC, prelat, Tomaj 19
03.01.2024 SREDA Genovefa, devica		
04.01.2024 ČETRTEK pred prvim petkom		
05.01.2024 PETEK Emilijana, devica, prvi petek	KAPELA ob 18h	+ ANICA TURK, Šepulje 6, 30. dan
06.01.2024 SOBOTA GOSPODOVO RAZGLAŠENJE - SVETI TRIJE KRALJI	KAPELA ob 18h	++ PIPAN, Tomaj 44
07.01.2024 NEDELJA PRAZNIK JEZUSOVEGA KRSTA	KAZLJE ob 8.30 TOMAJ ob 10h	+ DESA in MILKO ZLOBEC, Ponikve 6 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE

VEROUK: BOŽIČNONOVOLETNE POČITNICE

Vse dobro v novem letu Gospodovem 2024, Bog daj zdravja in vseh potrebnih moilosti. Naj vlada mir in vedno novi pogum.

Škofija priporoča, da del dohodnine namenite za domačo župnijo. V zgibanki, ki je na razpolago v cerkvi, boste našli potrebna navodila. Dodan je obrazec, ki ga izpolnite in oddate na davčni upravi (DURS je v Sežani na železniški postaji) ali pa na spletu: <https://edavki.durs.si> izpolnite samo manjkajoče podatke (poglejte obrazec). **Objava je tudi na spletni strani župnije.** Kdor pohiti do konca leta, pride v poštev v letu 2024, sicer v letu 2025. Če tega ne namenite nikomur, država poskrbi da sredstva dobijo drugi, oz. gre v državni proračun.

Če bo zdravje naklonjeno, v tem tednu (torek, sreda, četrtek in petek) obiskujem družine v TOMAJU, v soboto v KAZLJAH.

ŽUPNIJA TOMAJ
SVETA DRUŽINA

Štev.01/LETO XII.

31.DECEMBER 2023

Otrok je rasel in bil vedno bolj poln modrosti

Iz svetega evangelija po Luku (Lk 2,22-40)

Ko so se dopolnili dnevi Marijinega očiščenja po Mojzesovi postavi, so Jezusa prinesli v Jeruzalem, da bi ga postavili pred Gospoda, kakor je zapisano v Gospodovi postavi: Vsak moški prvorojenec naj bo posvečen Gospodu, in da bi žrtvovali dve grlici ali dva golobčka, kakor je rečeno v Gospodovi postavi. Bil pa je v Jeruzalemu mož, ki mu je bilo ime Simeon; bil je pravičen in bogaboječ. Pričakoval je Izraelovo tolažbo in Sveti Duh je bil nad njim. In Sveti Duh mu je razodel, da ne bo videl smrti, dokler ne bo videl Gospodovega maziljenca. V Duhu je prišel v tempelj. In ko so starši prinesli dete Jezusa, da bi zanj opravili vse po običaju postave, ga je tudi Simeon vzel v naročje, slavil Boga in rekel: »Zdaj odpuščaš, Gospodar, svojega služabnika v miru, kakor si obljubil s svojo besedo. Kajti moje oči so videle Odrešenika, ki si ga poslal vsem ljudstvom: luč v razodetje vsem narodom in v slavo Izraela, tvojega ljudstva.« Njegova oče in mati sta se čudila temu, kar se je govorilo o njem. Simeon jih je blagoslovil in rekel Mariji, njegovi materi: »Glej, ta je postavljen v padec in vstajenje mnogih v Izraelu in v znamenje, kateremu bodo nasprotovali, in tvojo dušo bo presunil meč, da se razodenejo misli mnogih src.« Tam je bila tudi prerokinja Ana, Fanuelova hči iz Aserjevega rodu. Bila je že zelo v letih. Po svojem devištvu je sedem let preživela z možem, nato pa je kot vdova dočkala štiriinosemdeset let. Tempelja ni zapuščala, ampak je noč in dan s postom in molitvami služila Bogu. Prav tisto uro je prišla v tempelj počastiti Boga. In pripovedovala je o otroku vsem, ki so pričakovali odrešenje Jeruzalema. Ko so izpolnili vse po Gospodovi postavi, so se vrnili v Galilejo, v svoje mesto Nazaret. Otrok pa je rasel in se krepil. Bil je vedno bolj poln modrosti in Božja milost je bila z njim.

Župnijska spletna strani: <https://zupnija-tomaj.rkc.si>. TEL. štev.: 041 689 188; TRR: SI56 1971 0501 2789 029 (DBS, SWIFT SZKBSI2X); DŠ župnije: 83155317. Odgovarja: Gabrijel Vidrih, župnik; gabrijelvidrih1@gmail.com; župnija: gvidrih@zupnijatomaj.si

Duhovna spodbuda

Družina je Božji načrt za človeka

Zgodba Mateja 2,13-23 je razdeljena na tri dele: beg svete družine v Egipt (13-15), poboj betlehemskih otrok (16-18), vrnitev v Nazaret (19-23). Liturgija izpusti osrednji del, osredotočena na beg in vrnitev, oba opisana po isti shemi: nastop angela, ki Jožefu zaupa nalogo, izvršitev ukaza, navedba preroka.

Evangelist s podobo vstopa in izstopa iz Egipta ter sklicevanjem na Sveto pismo predstavi Jezusa kot Tistega, ki se vrača po poti ljudstva: Abraham, Jakobovi sinovi in Mojzes so šli v Egipt in od tam nazaj. gor ; ljudstvo prav v tej deželi suženjstva izkusi svoje prenovljeno stanje ljubljenih in osvobojenih otrok, kot oznanja prerok Ozej (»iz Egipta sem poklical svojega sina«); Kristus je Mesija, v katerem se dokončno uresniči dogodek osvoboditve. Da bi se to zgodilo, mora Sin prečkati tudi vode smrti, ne da bi ta imela zadnjo besedo, in njegovo vstajenje bo prihod v obljubljeni deželo božanskega kraljestva, ki ga je prišel uresničiti. Zgodba torej predstavlja izrazito sklicevanje na izraelsko in Jezusovo pasho, pa tudi na našo. Vstop v Egipt za nas pomeni tudi vstop v nekakšno smrt, a ker je Gospod tisti, ki nas to prosi, postane ta izkušnja začetek novega življenja. Pravzaprav je tisto, kar se nam najbolj gnusi in čemur bi se radi izognili, žrtve, odrekanja in ponižanja, tisti Egipt, v katerem lahko v trpljenju vzdignemo svoj krik k Očetu in se spet počutimo kot otroci, ki z zaupanjem pričakujejo njegovo osvoboditev. Vendar, ko smo zdravi, tvegamo, da bi radi ostali brez Gospoda, zadovoljni s svojimi iluzornimi zadovoljstvi. V negotovih situacijah nam le poslušnost Besedi omogoča, da osmislimo svojo duhovno smrt. Jožef je ponovno predstavljen kot vzor pokorščine, ki je varuh življenja; iz njegovega pričevanja namreč izhaja, da nas samo poslušnost Božjemu načrtu naredi za pristne pospeševalce življenja, sicer pa delujemo samo po instinktu, ne da bi svoj obstoj in obstoj ljudi, ki so nam zaupani, usmerili v Božjo obljubo.

To je velik izziv za današnje družine: dati prednost Božjemu načrtu in ne potrebam, ki jih povzročata današnja miselnost. Sveta družina ostane priseljena v tujo deželo za nedoločen čas, skoraj kot da bi to pomenilo, da moramo potrpežljivo čakati na Božje čase odrešenja in ne na naše, ki so na splošno prenatrpani in lahko

vodijo do prezgodnjih in kontraproduktivnih odločitev. Ta stran je zelo moderna, saj se na njej odsevajo vse družine, ki so se bile prisiljene izseliti, čutiti razumevanje in podporo Jezusa, Jožefa in Marije, naših tujih bratov. Ta »tujost« mora ostati kot trajno stanje človeka vere, nenehno poklicanega, da izstopi iz sebe, da bi dosegel občestvo z Drugim in z drugim z obrazom, podobnim mojemu; je tudi nujen pogoj za vsako družinsko enoto, v kateri morajo posamezni člani vzeti sposobnost doseganja drugih kot prvi temeljni izziv. Nato sledi nadaljnji izziv prepoznavanja in soočanja z nevarnostmi, ki ogrožajo življenje in ljubezen družine; tretji izziv je v tem, da znamo prepoznati znamenja, ki nakazujejo novo obdobje življenja v popolnem Božjem gospostvu. Jožef sprejme vse tri izzive in to vero podeli svoji družini. Njegova dvojna pokorščina božanskemu glasniku se izraža v ponavljanju istih glagolov in predmetov obakrat: »vstal je ... vzal otroka in mater«. V teh formulacijah opazimo prvi pomemben vidik, in sicer teološki pomen izrazov, ki omenjajo glagol vstajenja in soprisotnost otroka in matere, vedno skupaj, kot da bi rekli, da kdor daje prostor Jezusu in Marija v življenju je prepričana, da bo vstala od smrti, ki jo prinaša obstoj. Spet opazujemo, kako nas ponavljanje istih dejanj in subjektov opominja na dejstvo, da je svetost družine zgrajena v običajnih stvareh, ki se morda zdijo banalne, a doživete vsak dan bolj zavestno in globlje nam omogočajo, da v prisotnosti skrivnosti, zaradi česar družina ni samo maternica, v kateri se poraja življenje, ampak zibelka, v kateri se ljubezen nenehno razmišlja, živi in služi.